

СХВАЛЕНО

на засіданні педагогічної ради
Топорівського ЗЗСО І- ІІІ ступенів
(протокол № 6 від 23.12..2024)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Топорівського ЗЗСО
І- ІІІ ступенів
30.12.2024 р. № 308

ПОЛОЖЕННЯ

**про антибулінгову політику та протидію кібербулінгу
Топорівського закладу загальної середньої освіти
І- ІІІ ступенів Буської міської ради
Львівської області**

Вступ

Основним завданням сучасної школи, що підтверджується й поширюється Міністерством освіти і науки України та Міжнародною організацією ЮНІСЕФ, є створення нового освітнього простору, головними засадами якого є створення безпечного навчального середовища, а також забезпечення прав, свобод та інтересів дітей. Концепція «Нова українська школа» (НУШ) вимагає реформування існуючого алгоритму розвивальної, корекційної та профілактичної роботи, адже дуже часто в освітніх закладах постає проблема булінгу та порушення норм поведінки учнями, що не дозволяє в повному обсязі досягти поставлених демократичних орієнтирів.

Метою даної програми є: ознайомити учасників освітнього процесу з причинами виникнення булінгу, впливу цього явища на окрему особистість і учнівський колектив в цілому, опрацювати практичні методи виявлення постраждалих та булерів, форми роботи з ними та профілактики даного явища.

Програма складається з теоретичного матеріалу і практичної складової – виявлення жертв булінгу або булерів, побудові стратегічних рішень та конкретних методів впливу на учасників булінгу, організації системної роботи в учнівському колективі.

Завдання:

- профілактика булінгу в освітньому середовищі;
- попередження і подолання наслідків булінгу серед здобувачів освіти;
- систематизувати знання щодо взаємостосунків дітей та молоді в закладі освіти;
- навчитися визначати групи ризику (жертв та булерів);
- ознайомитися з принципами організації системного протистояння булінгу у молодіжному колективі;
- набути умінь асертивної поведінки.

Очікуванні результати:

запобігання виникненню булінгу в освітньому середовищі.

Теоретичні засади

Проблема насильства в освітньому середовищі є, нажаль, досить розповсюдженою проблемою. Дуже важливо щоб учні, їх батьки та вчителі були проінформовані про це негативне явище, як його виявити, та, головне, як його уникнути.

Образливі прізвиська, глузування, піддражнювання, стусани з боку одного або групи учнів щодо однокласника або однокласниці – є ознаками нездорових стосунків, які можуть привести до цькування – регулярного, повторюваного день у день знущання. Регулярне та цілеспрямоване нанесення фізичної й душевної шкоди стало об'єктом уваги науковців та педагогів, починаючи з 70-х років минулого століття, й отримало спеціальну назву – булінг.

Булінг (від англ. bully – хуліган, задирака, грубіян, «tobully» – задиратися, знущатися) – тривалий процес свідомого жорстокого ставлення, агресивної поведінки з метою заподіяти шкоду, викликати страх, тривогу або ж створити негативне середовище для людини.

За даними різних досліджень, майже кожен третій учень в Україні, так чи інакше зазнавав булінгу в школі, потерпав від принижень і насміхань: 10% – регулярно (раз в тиждень і частіше); 55% – частково піддаються знущанню зі сторони однокласників; 26% – батьків вважають своїх дітей жертвами булінгу.

Тому, згідно Закону України «Про освіту», Конвенції ООН про права дитини, Закону України «Про охорону дитинства», Державної цільової програми «Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькування)» активізовано роботу щодо профілактики боулінгу в освітньому середовищі.

II. Нормативна база

- Постанова КМ України «Про затвердження порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі» від 22.08.2018. №658
- Наказ МОН України від 02.10.2018 № 1047 «Про затвердження Методичних рекомендації щодо виявлення, реагування на випадки домашнього насильства і взаємодії педагогічних працівників із іншими органами та службами»
- Лист МОН України від 18.05.2018 № 1/11-5480 «Методичні рекомендації щодо запобігання та протидії насильству»
- Лист МОН України від 29.12.2018 № 1/9-790 «Щодо організації роботи у закладах освіти з питань запобігання і протидії домашньому насильству та булінгу»
- Закон України від 18.12.2019 року № 2657-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)»
- Наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства охорони здоров'я України від 19.08.2014 №564/836/945/577 «Про затвердження Порядку розгляду звернень та повідомлень з приводу жорстокого поводження з дітьми або реальної загрози його вчинення»
- Лист Міністерства освіти і науки України від 28.10.2014 № 1/9-557 «Методичні рекомендації щодо взаємодії педагогічних працівників у навчальних закладах та взаємодії з іншими органами і службами щодо захисту прав дітей»
- Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)"
- Лист МОН України від 29.01.2019 №1/11-881 "Рекомендації для закладів освіти щодо застосувань норм Закону України щодо протидії булінгу"
- Лист МОНУ від 29.12.2018 №1/9-790 "Щодо організації роботи у закладах освіти з питань запобігання і протидії домашньому насильству та булінгу"

Відповідно Закону України «Про освіту», Конвенції ООН про права дитини, Закону України «Про охорону дитинства», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькування)», наказу Міністерства освіти і науки України «Деякі питання реагування на випадки булінгу (цькування) та застосування заходів виховного впливу в закладах освіти» [Лист МОН № 1/3311-24 від 26.02.2024 р. "Про запобігання кібербулінгу"](#). в Топорівському ЗЗСО І- ІІІ ступенів було розроблено антибулінгову політику, яка регулює стосунки між усіма учасниками освітнього процесу щодо питання захисту дітей від насильства та зловживань з боку однолітків і дорослих (батьків, опікунів або працівників закладу освіти). Антибулінгова політика закладу ґрунтується на положеннях Статуту школи, правил поведінки та відповідає чинному законодавству (стаття 173-4 кодексу України про адміністративні правопорушення).

Мета антибулінгової політики:

- створення в закладі освіти безпечного освітнього середовища;
- визначення та реалізація необхідних заходів, способів і методів запобігання виникненню булінгу (цькування), кібербулінгу та (або) потенційних ризиків їх виникнення;
- виявлення булінгу (цькування), кібербулінгу та (або) потенційних ризиків їх виникнення;
- визначення та реалізацію необхідних заходів і методів вирішення ситуацій булінгу (цькування), кібербулінгу та (або) потенційних ризиків їх виникнення .

Завдання антибулінгової політики

1. Вивчити умови в закладі для створення безпечного освітнього середовища, що включає психологічну та фізичну безпеку учасників освітнього процесу.

2. Визначити стан, причини і передумови поширення булінгу (цькування), кібербулінгу.
3. Підвищити рівень поінформованості учасників освітнього процесу про булінг (цькування) та кібербулінг.
4. Формувати вміння асертивної поведінки та усвідомлення булінгу, (цькування), кібербулінгу як порушення прав людини.
5. Формувати в учасників освітнього процесу нетерпиме ставлення до насильницьких моделей поведінки.
6. Скласти доступний алгоритм реагування та протидії булінгу та кібербулінгу.
7. Сформулювати конкретні рекомендації учням, педагогічним працівникам, адміністрації школи, батькам щодо організації безпечного середовища в закладі освіти.

Пріоритети та цілі антибулінгової політики

- взаєморозуміння;
- взаємоповага;
- дружня атмосфера;
- верховенство права;
- толерантність;
- постійний розвиток;
- активна життєва позиція;
- здоровий спосіб життя;
- людяність;
- порядність;
- повага до приватного життя;
- мир;
- єдина країна.

Принципи антибулінгової політики:

- **недискримінація** за будь-якими ознаками;
- **ненасильницька поведінка** в міжособистісних стосунках;
- **партнерство та підтримка** між педагогічним колективом ліцею і батьками (законними представниками) малолітнього чи неповнолітнього здобувача освіти;
- **особистісно-орієнтований підхід** до кожної дитини;
- **розвиток емоційного інтелекту** учасників освітнього процесу;
- **гендерна рівність**;
- **демократичність** в прийнятті рішень.

Розділ І

Поняття «булінгу» та його ознаки

До булінгу (цькування) в закладах освіти належать випадки, які відбуваються безпосередньо в приміщенні закладу освіти та на прилеглих територіях (включно з навчальними приміщеннями, приміщеннями для занять спортом, проведення заходів, коридорами, роздягальнями, вбиральнями, душовими кімнатами, їдальнею тощо) та (або) за межами закладу освіти під час заходів, передбачених освітньою програмою, планом роботи закладу освіти, та інших освітніх заходів, що організовуються за згодою керівника закладу освіти, в тому числі дорогою до (із) закладу освіти.

Типовими ознаками булінгу (цькування) є:

- 1) систематичність (повторюваність) діяння;
- 2) наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності);
- 3) дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника, та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого:
 - умисне позбавлення їжі, одягу, коштів, документів, іншого майна або можливості користуватися ними, перешкоджання в отриманні освітніх послуг, примушування до праці та інші правопорушення економічного характеру;
 - словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи;
 - будь-яка форма небажаної вербальної, невербальної чи фізичної поведінки сексуального характеру, зокрема принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, прізвиська, образи, жарти, погрози, поширення образливих чуток;
 - будь-яка форма небажаної фізичної поведінки, зокрема ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, завдання ударів;

- інші правопорушення насильницького характеру.

Булінг проявляється в багатьох формах: є вербальна, фізична, соціальна форми булінгу, а також кіберзалякування.

Сторони булінгу (цькування) – безпосередні учасники випадку: кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності).

Кривдник (булер) – учасник освітнього процесу, в тому числі малолітня чи неповнолітня особа, яка вчиняє булінг (цькування) щодо іншого учасника освітнього процесу;

Потерпілий (жертва булінгу) – учасник освітнього процесу, в тому числі малолітня чи неповнолітня особа, щодо якої було вчинено булінг (цькування); Спостерігачі – свідки та (або) безпосередні очевидці випадку булінгу (цькування).

Суб'єктами реагування у разі випадку булінгу (цькування) в закладі є:

- служба у справах дітей Богодухівської міської ради;
- органи місцевого самоврядування;
- керівник відповідальна особа (заступник директора з виховної роботи) та інші працівники закладу освіти;
- територіальний орган (підрозділ) Національної поліції України.

Суб'єкти реагування на випадки булінгу (цькування) в закладі діють в межах повноважень, передбачених законодавством та нормативно-правовими документами.

Педагогічні та інші працівники закладу освіти у разі, якщо вони виявляють булінг (цькування), зобов'язані:

- вжити невідкладних заходів для припинення небезпечного впливу;
- за потреби надати домедичну допомогу та викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання екстреної медичної допомоги;
- звернутись (за потреби) до територіальних органів (підрозділів) Національної поліції України;
- повідомити керівника закладу освіти та принаймні одного з батьків або інших законних представників малолітньої чи неповнолітньої особи, яка стала стороною булінгу (цькування).

Поняття «кібербулінгу» та його ознаки

КІБЕРБУЛІНГ – психологічне насильство та агресія у соціальних мережах. Віртуальні агресори публікують інформацію, яка принижує жертву, відправляють їй повідомлення з погрозами, викладають фотографії і відео зі знущаннями.

За результатами опитування ЮНІСЕФ та Українського інституту соціальних досліджень ім. Яременка кожен ***п'ятий підліток в Україні (21,5 %) стає жертвою онлайн-знущань***, а 21,1 % опитаних школярів відзначають, що ображали у соціальних мережах своїх колег по навчанню.

КІБЕРБУЛІНГ може починатись як жарт, якась забавка, але згодом перетворюється в переслідування і психологічний тиск, залякування. Дуже часто діти не розуміють, як себе поводити, бояться покарання, соромляться говорити про такі випадки. Та й більшість батьків часто не розуміють, як захистити свою дитину в мережі інтернет.

Різновиди кібербулінгу:

- **використання особистої інформації** – викрадення паролів від приватних сторінок, електронної пошти для подальших погроз чи розповсюдження спаму;
- **анонімні погрози** – анонім надсилає листи погрозливого змісту довільного або цілеспрямованого характеру, особлива ознака – наявність ненормативної лексики та груба мова;
- **кіберпереслідування** – це одна з найжахливіших форм. Жертву приховано вистежують для скоєння нападу, побиття, зґвалтування. Кривдники можуть збирати інформацію про жертву, слідкуючи за її повідомленнями в соцмережах – фото, селфі з місця подій, розповіді про своє життя;
- **тролінг** – розміщення в Інтернеті провокаційних повідомлень з метою викликати конфлікти між учасниками;
- **хепі-слепінг** (“радісне побиття”) – назва закріплена за відеороликами із записами реальних сцен насильства, які розміщуються в мережі Інтернет без згоди жертви;
- **сексуальні посягання** – з появою інтернету сексуальні збочення вийшли на новий рівень. Педофіл, замаскувавшись під фейковим ім’ям чи прикинувшись другом батьків, може запросити дитину на зустріч чи вивідати в неї час та місце, коли вона буде сама;
- **відчуження** – будь-яка людина рано чи пізно хоче бути включеним в якусь групу. Виключення з неї сприймається дуже гостро, болісно. У дитини падає самооцінка, руйнується його нормальний емоційний фон.

Причини та ознаки кібербулінгу.

Дуже часто ворожнеча з реального світу переходить у віртуальний. У реальності чи в інтернеті практично однаково розкриваються стосунки «агресор-жертва». *Таким чином, булінг сьогодні стає кібербулінгом. На цей факт слід звертати увагу батьків, особливо, якщо були випадки знущань з їх дитини.*

Але в соціальних мережах діти можуть спілкуватись і з людьми, яких вони зовсім не знають в реальному житті. В інтернеті дуже просто бути анонімним, що *підвищує шанси стати жертвою знущання*, бо анонімність передбачає безкарність.

КІБЕРБУЛІНГ МАЄ ДЕКІЛЬКА ПРОЯВІВ (ОЗНАК),

ЖОДЕН З ЯКИХ НЕ В ЯКОМУ РАЗІ НЕ МОЖНА ІГНОРУВАТИ:

- відправка погрозливих та образливого змісту текстових повідомлень;
- троллінг (надсилання погрозливих, грубих повідомлень у соціальних мережах, чатах чи онлайн-іграх);
- демонстративне видалення дітей зі спільнот у соцмережах, з онлайн-ігор;
- створення груп ненависті до конкретної дитини;
- пропозиція проголосувати за чи проти когось в образливому опитуванні;
- провокування підлітків до самогубства чи понівечення себе (групи смерті типу “Синій кит”, “Червона сова” та ін.);
- надсилання фотографій із відвертим зображенням (як правило, дорослі надсилають дітям).

Наслідки кібербулінгу:

- психологічно зламана особистість;
- замкненість у собі;
- відчуження від реального життя;
- боязнь спілкуватися з однолітками;
- суїцидальні наміри;
- адміністративна та кримінальна відповідальність (штраф, ув'язнення);
- осуд оточуючих.

Рекомендації батькам щодо виявлення випадків цькування та захисту дитини від кібербулінгу.

Наслідки булінгу.

В першу чергу треба розуміти, що жодне насилля вчинене стосовно дитини не проходить безслідно. Наслідки булінгу можуть бути різні. Найчастіше — це замкнутість, психологам доводиться працювати з підлітками, які абсолютно не вміють спілкуватися з навколишнім світом. Доводиться пояснювати, що світ не такий страшний, яким був до цього. Це може тривати доволі довгий час. У таких дітей руйнується віра у соціум, вони насторожені, тривожні. Але найстрашніше те, що булінг може стати причиною суїцидальних думок та намірів. В тому випадку коли дитина не має з ким порадитись та отримати підтримку, самотійно знайти вихід з ситуації що склалась. Тому, перш за все, батьки педагогічні працівники мають підтримати дитину. Часто вони думають, що це само собою минеться, але це не так.

Як почати говорити з дитиною про булінг.

Якщо дитина повідомляє вам про те, що вона або ще хтось піддається знущанням, булінгу, підтримайте її, похваліть дитину за те, що вона набралася сміливості і розповіла вам про це, і зберіть інформацію (при цьому не варто сердитися і звинувачувати саму дитину). Підкресліть різницю між доносом, з метою просто доставити комусь неприємність, і відвертою розмовою з дорослою людиною, яка може допомогти.

Одним зі способів почати говорити з дитиною про булінг є спільний сімейний перегляд фільмів відповідної тематики, так звана фільмотерапія.

Список фільмів на тему: «Керрі» (1976), «Опудало» (1983), «Серце Америки» (2002), «Піф-паф, ти мертвий» (2002), «Клас» (2007), «13 причин чому» (2017). Переглядаючи фільм, дитина може провести паралель з тим, що відбувається з нею, побачити свою ситуацію і поділитися з батьками.

Щоб захистити дитину від кібербулінгу треба:

– **здійснювати батьківський контроль** (але робити це обережно з огляду на вікові особливості дітей (для молодших – можна обмежити доступ до сумнівних сайтів, для старших – час від часу переглядати історію браузера);

– **застерігати** від передачі інформації у мережі.

Пояснювати, що є речі, про які не говорять зі сторонніми: прізвище, номер телефону, адреса, місце та час роботи батьків, відвідування школи та гуртків – ця і подібна інформація має бути конфіденційною;

– **навчити молодь критично ставитися до інформації в інтернеті.** Не все, що написано в мережі – правда. Якщо є сумніви в вірогідності – звертатися до дорослих за допомогою;

– **розказувати дітям про правила поведінки в мережі.** В інтернеті вони такі самі, як і в реальності, зокрема, повага до співрозмовників.

Якщо дитина потерпає від знущань кібербулера, їй буде дуже складно зізнатися у цьому батькам чи ще комусь.

На це є декілька **причин:**

- страх, що дорослі не зрозуміють сенсу проблеми;
- страх бути висміяним через буцімто незначну проблему;
- страх бути покараним чи що постраждає хтось рідний за «донос» на булера, особливо, якщо цькування зайшли далеко і дитина під контролем агресора;
- страх з'сувати, що «сам винен» і знущання цілком справедливі.

Наголошуємо на тому, що боротьбу з кібербулінгом *ускладнює безкарність* в інтернет-просторі, коли кожен може видати себе за будь-кого, не

відповідаючи за наслідки дій. Тому, найкраще що можуть зробити батьки та вчителі – виховувати в дитині упевненість в собі, розказувати їй про небезпеку, будувати довірливі відносини. Тоді у разі виникнення такої негативної ситуації дитина одразу ж буде зверталась по допомогу дорослих, яким довіряє.

Розділ II

Запобігання та протидія булінгу (цькуванню) в закладі

Діяльність щодо запобігання та протидії булінгу в закладі освіти є постійним системним процесом, спрямованим на досягнення мети та завдань антибулінгової політики.

Діяльність щодо запобігання та протидії булінгу (цькуванню) в закладі освіти відображається в плані заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладі освіти (далі - План) (Додаток 1).

Розроблення, затвердження та оприлюднення Плану забезпечує керівник закладу освіти в межах наданих йому повноважень щодо створення безпечного освітнього середовища в закладі освіти, вільного від будь-яких форм насильства та дискримінації, в тому числі булінгу (цькування).

Планування відповідних заходів здійснюється за результатами моніторингу стану освітнього середовища в закладі освіти.

Заплановані заходи повинні:

- спрямовуються на задоволення потреб окремого закладу освіти у створенні безпечного освітнього середовища;
- мати вимірювані показники ефективності;
- залучають до їх виконання всіх учасників освітнього процесу.

До заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладі освіти, належать заходи щодо організації належних заходів безпеки відповідно до законодавства (пост охорони, відеоспостереженням за місцями загального користування тощо); організації безпечного користування мережею Інтернет під час освітнього процесу; контролю за використанням засобів електронних комунікацій малолітніми чи неповнолітніми здобувачами освіти під час освітнього процесу; розвитку соціального та емоційного інтелекту учасників освітнього процесу, зокрема:

- розуміння та сприйняття цінності прав та свобод людини, вміння відстоювати свої права та поважати права інших;
- розуміння та сприйняття принципів рівності та недискримінації, поваги до гідності людини, толерантності, соціальної справедливості, доброчесності, вміння втілювати їх у власні моделі поведінки;
- здатності попереджувати та розв'язувати конфлікти ненасильницьким шляхом;
- відповідального ставлення до своїх громадянських прав і обов'язків, пов'язаних з участю в суспільному житті;

- здатності визначати, формулювати та аргументовано відстоювати власну позицію, поважаючи відмінні від власних думки/позиції, якщо вони не порушують прав та гідності інших осіб;
- здатності критично аналізувати інформацію, розглядати питання з різних позицій, приймати обґрунтовані рішення;
- здатності до комунікації та вміння співпрацювати для розв'язання різних суспільних проблем, зокрема шляхом волонтерської діяльності тощо;
- підвищення рівня обізнаності учасників освітнього процесу про булінг (цькування), його причини та наслідки, порядок реагування на випадки булінгу (цькування) тощо;
- створення в закладі освіти культури, що ґрунтується на нетерпимості до будь-яких форм насильства та дискримінації, в тому числі булінгу (цькування).

Розділ III

Моніторинг реалізації антибулінгової політики

1. Керівник закладу освіти призначає відповідальну особу за реалізацію антибулінгової політики та здійснення моніторингу реалізації антибулінгової політики.
2. Відповідальна особа відповідає за реалізацією антибулінгової політики в закладі, реагування на будь-які сигнали щодо її порушення, внесення пропозицій щодо змін до антибулінгової політики, доведення результатів моніторингу та реалізації антибулінгової політики до всіх учасників освітнього процесу.
3. Загальний моніторинг рівня реалізації антибулінгової політики (використовується метод анкетування, опитування тощо) проводиться двічі на рік.
4. Під час проведення загального моніторингу працівники закладу освіти можуть подавати пропозиції стосовно внесення змін до антибулінгової політики та повідомляти про порушення її вимог на території закладу освіти.
5. На основі результатів анкет працівників закладу освіти відповідальна особа готує звіт та передає його керівнику закладу освіти.
6. Враховуючи результати моніторингу, керівник закладу освіти та відповідальна особа вносять необхідні зміни до антибулінгової політики та та ознайомлюють з ними учасників освітнього процесу.

Функціональні обов'язки відповідальної особи за реалізацію та здійснення моніторингу реалізації антибулінгової політики

1. Отримує повідомлення про ризики для дітей, випадки булінгу (цькування) і реєструє заяви в окремому журналі.

2. Двічі на рік проводить загальний моніторинг рівня реалізації антибулінгової політики учасниками освітнього процесу, надає пропозиції щодо внесення можливих змін в антибулінгову політику закладу.

3. Готує звіт за результатами анкет працівників закладу та подає його керівнику закладу освіти.

4. Розробляє методичні рекомендації для педагогічних працівників щодо створення безпечного освітнього середовища, вільного від будь-яких форм насильства та дискримінації.

5. Проводить роз'яснювальну роботу з батькам, учнями щодо положень антибулінгової політики, надає інформацію про зміни.

6. Інформує (у разі потреби) компетентні установи (поліцію, соціальні служби) про випадки порушення безпеки дітей (ризик, загрози, насильство).

Напрями реалізації та показники виконання вимог антибулінгової політики

1. У закладі освіти запроваджено антибулінгову політику, яка містить мету, завдання, цілі та принципи.

2. Порядок надання та розгляду (з дотриманням конфіденційності) заяв про випадки булінгу (цькування) (Додаток 2), де зазначено етапи діяльності в разі, коли дитина стала жертвою насильства або її безпеці загрожують незнайомі люди, члени родини чи працівники закладі освіти;

3. Правила захисту особистих даних, які визначають методи збереження та поширення інформації про дітей;

4. Правила захисту зображень дітей, які визначають, як можна знімати дітей на фото або відео та поширювати їх зображення;

5. Правила доступу дітей до мережі Інтернет і їх захисту від шкідливих матеріалів, розміщених у ній.

6. Принципи безпечних відносин між працівниками закладі освіти та дітьми, включно з повним описом поведінки, яка є неприйнятною при спілкуванні з дітьми.

Заклад освіти проводить навчання педпрацівників з питань захисту дітей від насильства та надання їм допомоги в небезпечних ситуаціях

1. Усі працівники закладу освіти ознайомлені з антибулінговою політикою.

2. Усі працівники закладу освіти знають, як розпізнати чинники ризику й ознаки насильства проти дітей, а також правові аспекти захисту дітей (обов'язковість втручання для залучення працівників правоохоронних органів).

3. У закладі розроблені Методичні рекомендації для педагогічних працівників щодо створення безпечного освітнього середовища, вільного від будь-яких форм насильства та дискримінації (Додаток 10).

Заклад освіти проводить просвітницьку роботу з батькам з питань реагування на випадки булінгу

На вебсайті закладу освіти є вся необхідна інформація для батьків:

- План заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) на навчальний рік.
- Порядок надання та розгляду (з дотриманням конфіденційності) заяв про випадки булінгу (цькування) (Додаток 2).
- Форма заяви про випадки булінгу (цькування) (Додаток 3).
- Порядок реагування на доведені випадки булінгу (цькування) в закладі освіти та відповідальність осіб, причетних до булінгу (Додаток 4).
- Телефони довіри щодо булінгу (цькування) та з питань запобігання насильству (Додаток 11).
- Пам'ятка для батьків «Як припинити третирування дитини у закладі освіти та допомогти їй (Додаток 9)

У закладі освіти дітей навчають, які права вони мають і як вони можуть захистити себе від насильства

1. У школі організовано проведення тренінгових занять для дітей з питань прав дитини та захисту від насильства і зловживань (в т.ч. в онлайн режимі).
2. Діти знають, до кого вони мають звертатися за порадами та допомогою у випадках булінгу (цькування), насильства і зловживань.
3. У закладі розроблено Рекомендації здобувачам освіти щодо уникнення булінгу (Додаток 7), Пам'ятку для жертви булінгу (цькування) (Додаток 8).
4. У закладі освіти є навчальні матеріали для дітей (електронні книги, брошури, листівки) з питань прав дитини, захисту від булінгу (цькування), ризиків насильства та зловживань, правил безпечної поведінки в мережі Інтернет.
5. Здобувачі освіти отримують допомогу в складних ситуаціях. На інформаційних стендах та сайті закладу освіти для учнів розміщена така інформація:
 - Права та обов'язки здобувачів освіти (Додаток 5) ;
 - Правила поведінки здобувача освіти в закладі освіти (Додаток 6)
 - Телефони довіри для дітей і молоді (Додаток 11).

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Антибулінгова політика Топорівського ЗЗСО I — III ступенів заслуховується на засіданнях педагогічної ради та затверджується директором закладу.
2. Зміни в антибулінгову політику Топорівського ЗЗСО I-III ступенів вносяться один раз на рік.

3. Питання про реалізацію антибулінгової політики два рази на рік заслуховуються на засіданні педагогічної ради.